

Bir katreye karşılık bir umman

Bak şu sermayene ey nefsim!

Fani bir ömür; kum saati gibi avuçlarından kayıp giden, her anı zevale mahkûm bir hayat.

Kırık dökük secdeler; içinde binbir dünya telaşının uçtuğu, dikkati dağınık, ruhu yaralı namazlar.

Eksik niyetler; arasına riya sızmış, gafletle tozlanmış, yarım kalmış iyilikler...

İnsan şu dünyada yıllarca alın teri döker. Gece gündüz çalışır. Uykusunu satar, sağlığını harcar, gençliğini tüketir. **Yine de bir ev sahibi olamaz.** Kimi zaman kiracıdır, kimi zaman borçludur. Bazen ev bulur ama tapusu başkasınındır. Bazen alır ama ömrü yetmez. Dünya evi bu kadar zorken...

Şimdi sor kendine: Hangi tüccar, elindeki bu kırık saat karşılığında sana bir krallığın anahtarını verir? Hangi saray sahibi, çatlamış bir saksı için sana sonsuz bahçelerini açar? Dünyevi bir pazarda seni kapıdan çevirecek olan bu sermayeye, **Mutlak Malik** olan Allah, **Cennet'i** teklif ediyor. Hem de bir lütuf tufanıyla, sonsuz bir rahmetle...

Bir Katreye Karşılık Bir Umman

Allah sana Cennet diyor! Öyle bir menzil ki; **yorgunluğun** gölgesi bile düşmez. **Ayrılığın** sancısı uğramaz, **korkunun** soğuk nefesi hissedilmez. Gözün değdiği her yer bir lezzet sofrası, kalbin dilediği her şey bir "ol" emriyle hazır...

Orada gençlik, ebedî bir bahar gibi hiç solmaz; sevinç, şafak vakti gibi hiç kararmaz. Bir damla hüznün, bir anlık pişmanlık o diyarın lügatinde yoktur. Ve hepsinden öte; sevdikleriyle ebedî vuslat, Allah'ın rızası ve O'nun cemâlini temaşa etmek...

Evet, bu bir alışveriş değil; **Mutlak Zenginlik** ile **Mutlak Fakirliğin** rahmetle kucaklaşmasıdır. Normalde bir pazarlıkta taraflar birbirine denk değerler sunar. Oysa burada bir tarafta ebedî saadet, diğer tarafta ise zaten emanet olan ve üstelik yıpratılmış bir ömür var.

İnsan, secdesinin eğriliğine, niyetinin tozuna ve amellerinin cılızlığına bakıp sonra kendine vaat edilen Cennet'in azametini gördüğünde; sevinçten önce bir **hicap** duymalıdır. Bu hicap, "Ben ne verdim ki ne veriliyor?" sorusunun kalpteki yankısıdır.

Şu tozlu, fani ve kusurlu sermayeyi; baki, kusursuz ve sonsuz bir saadete takas etmek... Bu, bir ticaret değil, bir lütuftur. Böyle bir alıcı kapındayken, emaneti O'na teslim etmemek; sadece bir akıl tutulması değil, nefsin kendi kendine ihanetidir. **Böyle bir alıcı varken,**

emaneti O'na satmamak akılsızlık değilse nedir?

Demek gerçek kulluk; Cennet'i hak ettiğini sanmak değil, onu kazanacak hiçbir şeyi olmadığını anlayıp sadece O'nun keremine sığınmaktır.

Ey nefsim! Bu kârı gördükten sonra hâlâ neyi bekliyorsun? Düşün de utan. Utan da sat. Sat da kurtul.